

Üç gündür yazamıyorum. Ev taşıyoruz. Ev taşımak mı daha sinir bozucu, bu arada yazamamak mı bilemedim.

Siyasetle ilgili konular aklıma geliyor ve gitmelerini bekliyorum. Bu memlekette siyaset *yazmamak* için hayli sağlam bir irade lazım ve sanırım bu bende var. Amerikalının *ağaçtan sarkan meyveler* (low hanging fruit) tabir ettiği o kadar konu var ki, ağacın yukarılarına erişmeye gerek kalmıyor. Memleket onun için siyasi yazı üretmesi hayli kolay ancak bunlara kıvam ve fikir vermesi zor bir yer.

Kıvam ve fikir zor, çünkü memleket zihnen bir müstemleke. Adı bağımsız, aklı bağımlı bir yer. Bizim en büyük sefaletimiz, kendi uçağımızı, arabamızı yapamıyor oluşumuz değil, kendi fikrimizi üretmiyor oluşumuz. Buna adalet, siyaset, ekonomi dahil.

Bağımsızlık güçten önce, bir tavidir. Bağımsız olmak için belki güçlü olmak gerekir, ancak hepsinden önce bağımsızlık talebi ve tavrı gerekir. Böyle bir tavır olmadığı müddetçe, güçlü de olsa, insanı da, toplumu da bağımsız olamaz. Bizde de bu tavır yok. Daha doğrusu bağımsızlık tavrı bizde küçümsemeyle karşılanıyor.

Bağımsız toplum bağımsız insanlardan mı oluşur? Böyle bir fikrim vardı. Bağımsız toplumların bağımsız insanlardan mürekkep olacağını düşünürdüm ama artık hiçbir toplumun o kadar da bağımsız insanlardan oluşmadığına kanaat ettim. Dünya çok fazla kutbu kaldırmaz, bunun için yeterli *ideoloji* yok. Sovyetlerin ikinci bir kutup olabilmesi için Marksizme ihtiyacı vardı, sadece *güç olalım* diye kimse güç olmaz.

Türkiye'deki savaş da bu. Birileri *güç olalım* deyince, güç olunacağını düşünüyor ancak diğerleri de *falanca fikrin gücü olalım* derdinde. Buradaki *falanca güç*, İslam olabilir, Batı olabilir ve saire.

Adını Gülenist koydum.

Gülenistlerin son operasyonu neticesi sırtarak *İslamcılık bitti* deyişlerinin sebebi belki de şu: Artık millet İslam adına ne haltlar karıştırıldığına vakıf olduğu için, İslamcılık bir alternatif olmaktan çıktı. Bu bir ölçüde doğru, artık ezberden bir laiklik düşmanlığı yapmak zor. Devleti Gülenist veya benzerleri hocalarının sözünü kanundan üstün bilip yönetmeyecekse, orada bunlara set çekebilecek bir sınır lazım. Laiklik de o vazifeyi görüyor. İslamcılık bu sınırlandırma işini neyle ikame edeceğini düşünmeden ileri gidemez. Ortak düşman varken ittifak kolaydı, ancak düşman bir defa mağlup olduğunda, o ittifakların çatladığını görüyoruz. Bugün Gülenizm karşısında birleşmiş İslamcılar da, yarın bu düşman ortadan kalktığında aynı sorunlar ortaya çıkacak. Laikliği eleştirmesi kolay ancak yerine ne koyacaksınız?